

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 44/19
U Luxembourg 28. ožujka 2019.

Presuda u predmetu C-405/16 P
Njemačka/Komisija

Sud poništava odluku Komisije u skladu s kojom njemački zakon o obnovljivim izvorima energije iz 2012. (EEG iz 2012.) sadržava državne potpore

Komisija nije dokazala da prednosti predviđene EEG-om iz 2012. uključuju državna sredstva i stoga čine državne potpore

Njemačka je 2012. Zakonom o obnovljivim energijama (EEG iz 2012.) uspostavila sustav potpore u korist poduzetnika koji proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije i janskog plina (u daljnjem tekstu: EEG električna energija).

Taj zakon jamčio je¹ tim proizvođačima cijenu veću od tržišne. Za potrebe financiranja te mjere potpore njime je bio predviđen „EEG doplatak” na teret dobavljača koji opskrbljuju krajnje kupce, koji se u praksi prevaljivao na potonje². Međutim, određeni poduzetnici poput poduzetnika koji su veliki potrošači električne energije iz proizvodnog sektora mogli su imati pravo na ograničenje tog (prevaljenog) doplatka radi očuvanja njihove konkurentnosti na međunarodnoj razini. EEG doplatak trebao se plaćati operaterima međuregionalnog prijenosnog sustava visokog i vrlo visokog napona (OPS) koji su bili obvezni stavljati EEG električnu energiju na tržište³.

Komisija je odlukom od 25. studenoga 2014.⁴ utvrdila da EEG iz 2012. sadržava državne potpore, koje je međutim u velikoj mjeri odobrila.

Prema Komisijinu mišljenju, iako je potpora poduzetnicima koji proizvode EEG električnu energiju državna potpora, ona je ipak usklađena s pravom Unije. Ona je isto tako sniženje EEG doplatka za poduzetnike koji su veliki potrošači električne energije kvalificirala kao državnu potporu. Budući da je smatrala da je veći dio tih sniženja usklađen s pravom Unije, Komisija je naložila povrat samo njihova ograničenog dijela.

Njemačka je podnijela tužbu protiv te odluke Općem sudu Europske unije, koju je potonji odbio presudom od 10. svibnja 2016.⁵

Stoga je Njemačka Sudu podnijela žalbu protiv te presude.

Svojom današnjom presudom Sud prihvaća žalbu i ukida presudu Općeg suda te poništava odluku Komisije.

Prema mišljenju Suda Opći sud je pogrešno zaključio da su sredstva prikupljena EEG doplatkom državna sredstva.

¹ Taj zakon primjenjivao se od 1. siječnja 2012. do 31. srpnja 2014. Od 1. kolovoza 2014. zamijenjen je EEG-om iz 2014., koji je Komisija odobrila odlukom od 23. srpnja 2014. (vidjeti Komisijino Priopćenje za medije IP/14/867).

² To opterećenje predstavljalo je 20 do 25 % ukupnog iznosa računa prosječnog krajnjeg potrošača.

³ EEG doplatka tako predstavlja eventualnu razliku između cijene koju OPS-ovi ostvaruju na promptnom tržištu burze EEG električne energije koju unose u svoju mrežu i financijskog opterećenja koje im nameće zakonska obveza da tu električnu energiju plaćaju po cijenama utvrđenim zakonom, pri čemu OPS-ovi imaju pravo zahtijevati tu razliku od dobavljača koji opskrbljuju krajnje kupce.

⁴ Odluka Komisije (EU) 2015/1585 od 25. studenoga 2014. o programu potpore SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (koji je provela Njemačka radi potpore obnovljivoj električnoj energiji i velikim potrošačima) (SL 2015., L 250, str. 122.; vidjeti isto tako Komisijino Priopćenje za medije IP/14/2122)

⁵ Presuda Općeg suda od 10. svibnja 2016. u predmetu Njemačka/Komisija (T-47/15)

Iz toga proizlazi da nedostaje jedan element nužan za kvalifikaciju prednosti koje proizlaze iz mehanizama ustanovljenih EEG-om iz 2012. kao „potpora”⁶.

S jedne strane, EEG doplatak ne može se izjednačiti s porezom s obzirom na to da EEG iz 2012. dobavljače koji opskrbljuju krajnje kupce ne obvezuje na to da na potonje prevale iznose plaćene na ime EEG doplatka. S tim u vezi nije dostatna činjenica da je financijsko opterećenje koje proizlazi iz EEG-a „u praksi” prevaljeno na krajnje kupce.

S druge strane, Opći sud nije dokazao da je država imala ovlast raspolaganja sredstvima prikupljenima EEG doplatkom niti da je izvršavala javni nadzor nad OPS-ovima koji su bili zaduženi za upravljanje tim sredstvima.

Sud osobito ističe da činjenica da su sredstva prikupljena EEG doplatkom isključivo namijenjena financiranju sustava potpore i naknade na temelju odredbi EEG-a iz 2012. naprotiv dokazuje da država upravo ne može raspolagati tim sredstvima odnosno odlučiti o drukčijoj namjeni. Usto, iako se na elementima koje je tako utvrdio Opći sud zaista može temeljiti zaključak da javna tijela nadziru pravilnu provedbu EEG-a iz 2012., na temelju njih se suprotno tomu ne može zaključiti da postoji javni nadzor samih sredstava prikupljenih EEG doplatkom.

Zbog istog razloga Sud je utvrdio da **Komisija nije dokazala da prednosti predviđene EEG-om iz 2012. uključuju državna sredstva i stoga čine državne potpore.**

Stoga Sud ne ukida samo presudu Općeg suda nego i poništava odluku Komisije.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Kako bi se prednosti mogle kvalificirati kao „potpore”, one moraju, s jedne strane, izravno ili neizravno biti dodijeljene putem državnih sredstava i, s druge strane, one se moraju moći pripisati državi.